

Ierusalime,ni-e dor de tine
(Psalmul 137)

Ierusalime,Ierusalime,
Ni-e dor de tine și de templul tău,
A tale ziduri stau în ruine,
Cetate sfântă a Lui Dumnezeu.

Cor;
Plîngeau cu lacrimi și durere
Evreii stînd pe țărm la Euftrat.
Lipsiți de orice mîngîiere,
Ei harfele în sălci le-au atîrnat.
Peste tot să anunțați,să vestiți și să cîntați,
Căci robia va avea sfîrșit.
După-atîtea încercări,vom avea și mîngîieri,
După cum profeții au vestit.

Ierusalime,Ierusalime,
De cumva dorul tău îl vom uita,
În pribegia depărtării
Să-și uite dreapta iscusința sa.

Ierusalime,Ierusalime,
Cînd șaptezeci de ani se vor fîrși,
A tale ziduri și ruine,
Israeliții iar le vor zidi.

Să nu vă prindă întristarea,
Voi harfele să nu le atîrnați.
Oricît de mare-i apăsarea,
Veți birui atunci cînd vă rugați.

Și iscusința limbii noastre
Să nu mai poată vorbe desluși,
De vom uita de Tine Doamne,
Și de a noastre sfinte bucurii.

Amin